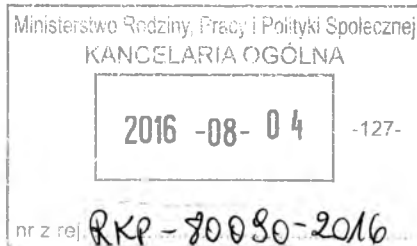
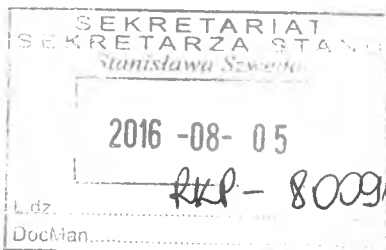

DP-1-0232-318/2016/ECh

Warszawa, dnia 29.07.2016 r.

DPR

Pani

Elżbieta Rafalska

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Scanowane Pan Minister

W odpowiedzi na pismo nr DPR.I.02100.8.2.2016.PP z dnia 13 lipca 2016 r., przy którym przesłano projekt ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz niektórych innych ustaw, zgłaszam następujące uwagi:

- 1) w art. 1 pkt 1 projektu, w nowelizowanym art. 8 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 360), po pkt 3 proponuję dodać pkt 4 w brzmieniu:

„4) wymagającej uzbrojenia pracownika ochrony w broń palną bojową lub przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, których posiadanie wymaga uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.).”

Zaproponowana modyfikacja art. 1 ust. 1 projektu ustawy dotyczy wyłączenia spod regulacji ustawy z dnia 9 lipca 2013 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych pracy pracownika ochrony wymagającej jego uzbrojenia w broń palną bojową lub przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, których posiadanie wymaga uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

Zasady prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia reguluje ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z późn. zm.). Zgodnie z art. 15 ust. 1 wskazanej ustawy podjęcie tej działalności wymaga uzyskania koncesji określającej zakres i formy prowadzenia tych usług. Ponadto, w przypadku gdy przedsiębiorca zamierza świadczyć usługi ochrony jako specjalistyczna uzbrojona formacja ochronna, wymagane jest posiadanie broni na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o broni i amunicji (świadczenie broni). Przepis art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy o broni i amunicji przewiduje natomiast, że jeżeli broń jest niezbędna w zakresie i formach określonych w koncesji, to wskazani przedsiębiorcy mogą uzyskać pozwolenie na jej posiadanie, na okaziciela. Zgodnie z treścią art. 30 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, bronią wskazanych przedsiębiorców, przy wykonywaniu zadań określonych w art. 29 ust. 1 wskazanej ustawy, posługiwać się mogą osoby

przedsiębiorców. Natomiast udostępnianie broni przedsiębiorcy osobie przez niego niezatrudnionej wypełnia znamiona czynu określonego w art. 263 § 3 kk oraz stanowi przesłankę do cofnięcia pozwolenia (art. 18 ust. 5 pkt 7 ustawy o broni i amunicji).

W związku z powyższym należy stwierdzić niedopuszczalność świadczenia usług ochrony osób i mienia w przypadku, gdy przedsiębiorca powierzałby posiadaną broń niezatrudnianym przez niego pracownikom agencji pracy tymczasowej. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 1 i 2 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, pomiędzy pracownikiem tymczasowym a pracodawcą użytkownikiem, którym w omawianym przypadku byłby wskazany przedsiębiorca koncesjonowany nie zachodzi stosunek pracy. Stosunek taki istnieje natomiast pomiędzy pracownikiem tymczasowym a agencją pracy tymczasowej, w której jest on zatrudniony.

Mając na uwadze powyższe, jak również uwzględniając istotę wynikającej z przywołanych przepisów normy prawnej, która wskazuje na konieczność zabezpieczenia legalnie posiadanej broni przed dostępem do niej osób nieuprawnionych, proponuje się uzupełnienie art. 8 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych o treść wskazanego na wstępie pkt 4;

- 2) w art. 1 pkt 4 projektu, w dotyczącym dodania art. 11b do ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych proponuję rozważyć dookreślenie terminu w jakim osoba, której ma być powierzone wykonywanie pracy tymczasowej, przedkłada agencji tymczasowej wymienione w tym artykule dokumenty;
- 3) w art. 3 pkt 12 projektu, dotyczącym zmian w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ust. 5 w art. 85a proponuję nadać brzmienie:
„5. Agencja zatrudnienia ma obowiązek poinformować na piśmie:
1) cudzoziemca kierowanego do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w języku dla niego zrozumiałym, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców w Rzeczypospolitej Polskiej;
2) podmiot, do którego agencja zatrudnienia kieruje cudzoziemców do zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, o zasadach dotyczących wjazdu, pobytu i pracy cudzoziemców w Rzeczypospolitej Polskiej oraz o obowiązkach, o których mowa w art. 88h i art. 88i.”.

Proponowane uzupełnienie przepisu pozwoli na przekazanie, zarówno cudzoziemcowi, jak i podmiotowi, do którego agencja kieruje cudzoziemca, kompletu informacji koniecznych do właściwego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa.

z poważaniem

MINISTER SPRAW WNETRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z. Sebastian CHWAŁEK
Podsekretarz Stanu